

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Sorular Cevaplar

Soru-1: Harp halinde olunan veya harp halinde olunmayan herhangi bir kafir devlete silah satmak veya bu devletten silah satın almak caiz midir?

Cevap-1: Harbî kafir; Müslümanların zimmetine girmeyen her kafirdir. İster anlaşmalı olsun ister emanlı olsun, ister anlaşmalı ve emanlı olmasın fark etmez. İslâm Devleti ile herhangi bir kafir devlet arasında bir anlaşma yapıldığında, bu devletin tebaası anlaşmalı olup, onlarla aramızdaki anlaşmanın belirlemiş olduğu hususa göre muamele görürler. Bu anlaşmanın belirlediği her husus uygulanır. Ancak anlaşmanın varlığına rağmen anlaşmalı kafirler, hükmen harbî kafir olmaları konumundan dışarı çıkmazlar. Çünkü anlaşmanın bitmesi veya onlar tarafından veya bizim tarafımızdan bozulması ile birlikte onların hükmü diğer harbî kafirlerin hükmüne döner. Bundan dolayı, Müslümanlara karşı onları güçlendirme söz konusu olmadığında onlara silah ve savaş malzemelerinin satışı engellenmez. Özellikle İslâm Devleti bütün büyük devletlerde olduğu gibi silah imal edip sattığında engellenmez. Anlaşmada onlara silah ve savaş malzemeleri satışının caiz oluşu zikredildiğinde, bu satış onları Müslümanlara karşı güçlendirdiğinde bu şarta bağlı kalınmaz. Çünkü bu şart şeriata muhaliftir. Şeriata muhalif olan her şart batıldır, bağlayıcı olmaz.

Kendileriyle aramızda bir anlaşma olmayanlar hükmen değil, fiilen harbî kafirlerdir. İster onlar ile aramızda bilfiil harp başlamış olsun isterse olmasın fark etmez. Dolayısıyla her sefer için özel eman/vize ile olmadıkça onların Müslümanların ülkelerine girmelerine izin verilmez. Onlara ancak belirli sınırlı bir süre ile ikamet izni verilir.

Ancak bilfiil savaşan harbî kafir devlet ile bilfiil savaşmayan harbî kafir devlet arasında fark vardır. Bu fark ise; bilfiil savaşan ile, barış anlaşmasından önce ticari veya başka çeşit herhangi bir anlaşma yapılmaz. Onun tebaasından olan bir kişiye ancak, Allah'ın kelamını dinlemek için geldiğinde veya Müslümanların ülkesinde yaşayan bir zimmi olmak için geldiğinde eman verilir. Bilfiil savaşmayan harbî devlet böyle değildir. Zira onunla ticaret anlaşmaları, iyi komşuluk ve diğer anlaşmalar yapılır. Onun tebaasına ticaret ya da gezinti ya da yolculuk için İslâm beldelerine girmesi için eman/vize verilir.

Soru-2: Osmanlının 1. Dünya Savaşı'nda yaptığı gibi kâfir birisinin Müslüman ordusunun başına komutan olması caiz midir?

Cevap-2: Kafirin Müslümanlara bir emir (yönetici) olması caiz değildir. Yalnız kafir, İslam ordusunda savaşta bir lider yani bir komutan olursa onunla birlikte savaşa gitmek caizdir. Çünkü savaşmak İslam bayrağı altında yapılmaktadır. Nitekim ordu İslam ordusudur ve Cihad Emiri ise Müslüman'dır. Kafir ise onun askerlerinden birisidir. Aynen Osmanlı Hilafet Devleti'nde olduğu gibi. Ama kafir, bir cemaate emir veya idareci olursa onun bayrağı altında savaşmak caiz değildir. Çünkü kafirlerin bayrağı altında savaşmak caiz değildir. Örneğin Müslüman Türk askerlerinin Amerika veya NATO komutanlığı ve liderliği altına konulması haramdır. (Şahsiye 2'de, Savaşta Kâfirlerden Yardım Almak konusuna bakılabilir.)

Soru-3: Harp halinde bulunan devletlerden mal almak caiz değildir lakin onlara mal satmak caiz midir? Veya onlara satılmak üzere yapılan malların imalatında çalışmak caiz midir?

Cevap-3: Birinci sorunun cevabı bunun içinde geçerlidir. Genel kaide şudur; fiili harbi devletlerle savaş dışında hiçbir ilişkide bulunmak caiz değildir. Dolayısıyla onlardan mal almak caiz olmadığı gibi onlara mal satmak da caiz değildir. Lakin fiili harbi olmayan devletlerle ticaret yapmak onları güçlendirmede sürece caizdir. Ama güçlendirirse caiz değildir. Sırf onlara satılmak üzere imal edinen mala bakılır, eğer onları kuvvetlendiren mal ise ve sırf onlar için üretiliyorsa orada çalışmak caiz değildir. Ama böyle değilse caizdir.

Soru-4: Hizb neden salah, savm, hac gibi konularda benimsemeler yapmamıştır da, kadınların ayaklarının kapanması gerektiği veya avret yerlerini kimlerin yanında açılabilceği veya açamayacağı gibi İçtimai Nizam kitabında yer alan pek çok hususta benimsemeler yapmaktadır, bu fiilin delili nedir ve bunu yapmak kimin yetkisindendir? Salah ve savm gibi ibadetlerin meselelere ayrılmasının ve ammi mukallitlerin bu meselelerden birini dilediği müctehitten tamamıyla olmak şartıyla alabileceğinin delili nedir?

Cevap-4: Bir kimse kendince zemden uzak ve benzeri olmayan bir kitleye -Hizb-ut Tahrir gibi- katılmak istediğinde, o kitle kendisine katılacak kimseden görüşünü, benimsediği hususları terk edip hizbin görüş ve benimsemesini benimsemeyi şart koşarsa bu durumda o kimse şu iki farz arasında kalır:

- a- Daha önce benimsediği görüşte devam etme farzı,
- b- Zemden uzak bir hizbe katılma farzı.

O kitleye katılma farzı, eski benimsediği hususta devam etme farzının önüne geçirilir. Çünkü o hizbe katılma farzı daha kesindir. Zira bu Hizb, İslami hayatı tekrar başlatmak ve daveti taşımak için Hilâfet'i ikame etmeye çalışmaktadır. Bu ise, eski benimsenen görüşte devam etme farzından öncelikli bir farzdır.

Partinin, esaslarda ve detaylarda ihtilafları ihtiva eden bir fikir üzerinde kurulu olması mümkün değildir. Öylesi bir oluşuma lügat açısından da "parti" demek uygun olmaz. Zira parti, lügat açısından; bir adam ve onun görüşü üzerinde olan ashabıdır/ dostlarıdır. Bundan dolayı benimseme fikri, parti için gereklidir. Bunun için Hizb-ut Tahrir'in ideolojik bir parti olarak öncelikli vasıflarından birisi 'benimsemedir'. Bu benimseme, onu bir parti yapmıştır. Onda fikir birliği olmayınca birbirine kenetlenmiş bir yapı da olmaz. Partide fikirlerin, görüşlerin ve hükümlerin ihtilafı ve farklılaşması; kalplerin ayrışmasına, partinin bölünüp parçalanmasına yol açar. Parti kendisini adadığı hususu yapamaz olur.

Kendisine benimseme yetkisi, benimseneni düzeltme, değiştirme yetkisi ve kararlar alma yetkisi verilecek kimse ise; şüphesiz Hizb Emiri'dir, başkasının olması doğru olmaz. Zira o, emirdir. Emir ise, son emrin ve son sözün sahibidir. Aksi halde emir olmaz.

Bir kimsenin hatta bir müctehidin kendi görüşünü terk edip başkasının görüşünü alması, müslümanların nezdinde hatta sahabelerin büyüklüğü nezdinde gayet açık bir meseledir. Zira Ömer (ra), Ali (ra)'ın görüşü için kendi görüşünü terk etmiştir. Ebu Bekir (ra), Ali (ra)'ın görüşü için görüşünü terk etmiştir. Osman (ra), Ebu Bekir (ra) ve Ömer (ra)'ın görüşleri için kendi görüşünü terk etmiştir.

Buraya kadar, benimsemenin vakıası ve delilleriyle, benimseme yapmaya kimin yetkisi olduğuyla ilgiliydi.

Hizbin ibadetlerde benimseme yapmamasıyla ilgili olarak ise: Ana hat, Hizbin Hilafet'i kurma yolunda kullandığı metotla ilgili ve Hilafet'in kurulmasından sonrasıyla ilgili şeri hükümlerde benimseme yapmasıdır. Bu ilgili hükümlerden bazıları, savma başlanması, bayram vakitleri, cihad gibi ibadetlerdendir ve bunlar ümmetin birliği ile ilgilidir. O yüzden Hizb bunlarla ilgili hükümlerde benimseme yapar. Yine İçtimai Nizam kitabında belirtilen ve Hilafet Devleti'nin kurulmasından sonra tatbik edeceği nizamlarla ilgili şeri hükümler de bu ilgili hükümlerdendir ve bundan ötürü Hizb bunları benimsemiştir.

Her bir şeyi mesele şeklinde ayırım yapan usulcüler ve fıkıhçılardır. Usulcülere göre meselenin tanımlaması şöyledir: Hakkında sorulan her şey mesele denir ve mesele, ıstılahevi bir konudur. Buna ilişkin delil ise, bir hükmün vakıasıdır. Bir hüküm şartlardan, rükünlerden, sebeplerden, manilerden... oluşmaktadır. Dolayısıyla bir hüküm ancak şartlarıyla ve rükünleriyle tamamlanır. Bir hükmün bir mesele olmasının manası budur. O hükümle amel etmek ancak o hükmün sıhhat şartlarının ve rükünlerinin ihtiva ettiği her şeyle amel etmekle gerçekleşir. Mesela salah konusu. Salahın şartları ve rükünleri bir meseledir. Salahın bir şartı abdesttir. Salahın bir rükünü, fatiha okumaktır. Buna binaen salah meselesinin içerisine, salahın şartı abdest ve rükünü fatiha okumak girer. Bir kimse Şafii mezhebine göre salah kılar, Ebu Hanife mezhebine göre kadına dokununca abdesti bozulmazsa ve Ebu Hanife mezhebine göre fatiha okumazsa şüphesiz salahı batıldır. Çünkü salah meselesinin içerdiği bir rükünü yerine getirmemiştir. Bu sadece salah konusuna has değildir. Bilakis her bir şeri hükümde böyledir. Alış-veriş, ücretli, Halifenin nasbı, cihad gibi. Bir hükümle amel etmek, ancak şeriyyatın o hükmüne dahil ve ondan bir cüz kıldığı her şeyle amel etmekle tamamlanır. Hükmün kendisiyle kayıtlanmak gerektiği

gibi, hükmün içerisine dahil olanlarla da kayıtlanmak gerekir. (Daha fazla detay için İslami Şahsiyet'in birinci cildine ve 14.07.1998 tarihli benimseme beyanına başvurabilirsiniz.)

Soru-5: Zorda kalındığında fiili harbi devletlerin mallarının satın alınması caiz midir? Mesela otoyolda arabanın benzini bitmişse ve yakınlarda sadece fiili harbi bir devletin şirketine ait petrol istasyonu varsa buradan benzin satın alınabilir mi? Yahut da uzakta olsa, maddi külfeti fazlada olsa kendisinden satın alınması caiz olan petrol satıcısını mı bulmak gerekiyor?

Cevap-5: Zaruretler mahzuratı mübah kılmaz yani zorda kalma haram olan bir şeyi mübah kılmaz. Ancak ölüm tehlikesi söz konusuysa hakkında şeri nassın varit olduğu konuları, yerine göre almak farz olur yerine göre ruhsat olur. Mesela açlık tehlikesi olup eğer haram olan domuz eti yenmediği takdirde helak olma söz konusuysa domuz etinden ölmeyecek kadar yemek vacip olur. Ama bir kafir, Müslümanı dinden çıkmaya zorlarsa ve eğer dinden çıkmazsa yakinen öldürme tehlikesi söz konusuysa o Müslümanın dini inkar etmesi ruhsattır. Bu konuda esas kaide şudur; ölüm tehlikesiyle yüz yüze kalınca haram olan bir maldan ölmeyecek kadar yemek gerekir. Bu kaide sadece yiyeceklerle alakalıdır. Bu kaideyi her konuda genelleştirmek yanlıştır. Hulasa olarak, ölüm tehlikesi olmadıkça fiili harbi devletlerin şirketlerinden mal satın almak caiz değildir. (İslam'a Davet kitabına bakılabilir.)

Soru-6: Hilafet Devleti'nde elektrik ve petrol gibi kamu mülkiyetlerini kullanan işyerleri bu kullanımlarına binaen ekstra ödemede bulunacaklar mı yoksa halk gibi sayılıp sadece masraflarını mı verecekler? Yalnızca masraflarını vereceklerse bu ümmete karşı bir haksızlık söz konusu olmaz mı? Zira onlar ümmetin malından kazanç sağlayacaklardır, bu caiz midir?

Cevap-6: Kamu mülkiyetlerinin ve gelirlerinin sahipleri olan tebaanın bireylerine dağıtımında Halife belirli bir şekilde kayıtlı değildir. Tebaanın evlerinde ve işyerlerinde özel kullanımları için ihtiyaç duydukları elektrik, su, petrol ve doğalgaz gibi malları Halifenin parasız olarak dağıtma hakkı vardır. Bu maddeleri, onlara maliyet fiyatı veya piyasa fiyatı üzerinden satma hakkı olduğu gibi, kamu mülkiyetlerinin karlarından nakit olarak dağıtma hakkı da vardır. Bunların hepsinde Halife, tebaanın iyilik ve yararına uygun şekilde hareket eder. O nedenle haksızlık söz konusu olmaz. (Daha fazla detay için İslam'da Maliye kitabının Genel Mülkiyet konusu bakabilirsiniz.)

Soru-7: Bir Müslüman akrabasından borç istemiş. Akrabası ise kredi çekip o kimseye borç olarak vermiş. Borcu isteyen kimse akrabasının kredi çektiğini bilmeden parayı almış ve kullanmış. Şimdi ise kredi olduğunu, kendisinin akrabasına akrabasının da bankaya ödediğini öğrenmiş. Bu durumun şeri hükmü nedir?

Cevap-7: Bu Müslüman, akrabasını kredi çekmeye teşvik etmemişse haram kredi çeken kimse üzerinedir. Zira Müslüman, akrabasından borç istemiştir akrabası da ona borç vermiştir. Bu caiz olan bir ilişkidir. Borç alan kimse normal borcunu ödemeye devam eder.

Soru-8: Süleyman aleyhisselamın yanına getirilen tahtla alakalı Neml suresi 39. ve 40. ayetlerini keramet ehline delil olarak kullanılmaktadır. Bu ayeti kerimelerle alakalı bizim görüşümüz nedir?

Cevap-8: Bu ayetlere gelmeden önce bizim, mucize ve keramet hakkındaki soru cevapta geçen görüşümüz şudur: **Mucize** nübüvvetini ispat etmek için, Peygamberlerin kendisiyle meydan okuduğu harikulade işlere denir. Peygamberlerden başkası için meydana gelmez. Çünkü peygamberler mucizeyi, peygamberliklerine delil yaparlar ve onunla meydan okurlar. Onlardan başkasının buna kadir olmadığına dair meydan okurlar. Rasul (sav)'in peygamberliğinden önce, peygamber olmayan bazı erkek ve kadınlar hakkında da vukuu bulmuştur. Ancak Rasul (sav)'in peygamberliğinden sonra,

nübüvvet'in son bulması ile mucize olayı da son bulmuştur. İslam'dan önce Kehf suresinde geçtiği üzere "Salih kul" diye addedilen kişi hakkında ve İsa (as)'ın doğumu sırasında harikulade işler meydana gelmiştir. "Salih kul" diye addedilen zatın, Nebi/Peygamber oluşunda ihtilaf vardır. Hz. Meryem de İsa (as)'ın bir mucizesidir. İslam'dan önce, peygamber olmayan bazı kişilerin de harikulade hallere mazhar olduğuna dair bir tartışma olsa da, yukarıda zikredilen iki durum dışında meydana gelen bütün mucizeler, peygamberler hakkında vukuu bulmuştur. Nitekim bu durum, İslam'dan sonra Peygamber (sav) dışında bazı kişiler hakkında da harikulade hallerin meydana geldiğine delil teşkil etmemektedir. Zira Rasulullah (sav)'den önce, nübüvvet olgusu son bulmamıştı. Peygamber olduğu bilinmeyen zatlar hakkında, mucize vukuu bulmuş olması mümkündür. Ancak İslam ile, Efendimiz Muhammed (sav) ile nübüvvet müessesesi son bulmuştur. Bu nedenle Rasul (sav)'den sonra peygamber olmayanlar hakkında, harikulade haller meydana gelmez. Çünkü mucizenin vakıası, nübüvvetin ispatı içindir. Yani peygamberin Allah (cc) tarafından gönderilmiş olduğunun delilidir. İşte mucizenin vakıası/gerçeği budur ki; peygamberler dışındaki kişiler hakkında meydana gelmiş olmasına engeldir. Üstelik peygamber olmayanların durumlarını, mucize ile ispat etmeye ihtiyaçları yoktur. Bu bakımdan mucizeler, yalnızca peygamberler için söz konusudur.

Keramet kelimesine gelince; doğrusu bununla mucizenin vakıası kastedilmektedir. Kullananlar biliyorlar ki, mucize yalnızca peygamberlere hastır. Bu nedenle bu hakikatten kaçıp, keramet kelimesine sığınıyorlar. Halbuki keramet demek, mucize demektir. Çünkü keramet denen şey de harikulade/olağanüstü bir şeydir. Eğer olağanüstü bir durum kastedilmiyorsa, o zaman zaten ulaşılması istenen amaçtan uzaklaşmış olunur. Halbuki kullanıldığı manasıyla keramet, mucizenin ta kendisidir. Akaid ile ilgili bir konu olduğundan dolayı, evliyanın keramet sahibi olduğunu ortaya koyacak ne şeri ve ne de akli kesin bir delil yoktur. Kehf suresinde geçen "Salih kul" hakkında olağanüstü hallerin meydana gelmiş olması, İslam'dan sonra da peygamber olmayanların elinde, olağanüstü hallerin tezahür edebileceğine dair bir delil olarak kabul edilmesi doğru değildir.

Ayrıca Allah Teala'nın **أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ** **Haberiniz olsun Allah'ın evliyasına -dostlarına korku yoktur...** [Yunus 62] şeklindeki ayeti de, peygamber olmayan salih insanların elinden, mucizelerin meydana gelebileceğine delil teşkil etmez. Bunların keramet diye adlandırılması, herhangi bir şey değiştirmez. Kaldı ki nasslarda geçtiği şekliyle "evliya" kelimesi, sözlük manasıyla kullanılmıştır. Sözlük manasıyla tefsir edilir. "Evliya" kelimesine yüklenen özel şer'i bir mana mevcut değildir. Nitekim her Allah'ı dost/veli edinen kimse, Allah'ın veli kulu olmaktadır. Diğer taraftan ayetlerde geçen ifadeler, Allah'ın veli kullarına mucizeler ihsan ettiğini de ortaya koymamaktadır.

Neml suresindeki ayetleri de bu minvalde değerlendirmek gerekir. İmam Şevkani Fethul Kadir'de bu ayetlerle ilgili şöyle der: "müfessirlerin çoğu bu ayette Allah kendi kudreti ve Suleyman'ın nübüvvetine üzerine bir delil kılmak istedi." (Kurtubî'nin Ahkamu-l Kur'an'a bakılabilir.)

Soru-9: Üzerinde Türk bayrağı bulunan elbise ile salah kılınır mı?

Cevap-9: Salahın sıhhat şartları Hanefilere göre on ikidir. Altısı içinde, altısı da dışındadır. Hadesten taharet, necasetten taharet, setr-u avret, istikbali kıble, vakit, niyet. İftitah tekbiri, kıyam, kıraat, rüku, sücud, tahiyyât. (Fıkıh kitaplarına bakılabilir.) Bunlar yerine getirilirse salah sahihtir. Yerine getirilmezse salah batıldır. Buradan hareketle Türk bayrağı ile salah kılmak, salahı batıl kılmaz. Bu, aynen ipek ve altın gibi erkeğe haram şeyleri giyindiği halde salah kılan bir erkeğin durumuna benzer. Bu kişinin salahı sahihtir. Ama haram olan bir şey giydiği için haram işlemiştir. Türk bayrağı ve tüm vatancılık bayrakları, vatancılık ve milliyetçilik gibi küfür fikirlerini simgelediğinden, bir olan ümmetin ayrılığını simgelediğinden bunların kullanılması ve satılması haramdır çünkü haramın yayılmasına yardım olur. Bilindiği üzere küfür amellerinden bir ameli yapmak küfürdür. Kilise inşa etmek, kiliseye malzeme satmak, haç takmak gibi. Haram amellerden bir ameli yapmak da haramdır. Bundan ötürü Türk bayrağı yapmak veya Türk bayrağı yapılması için malzeme satmak veya üzerinde Türk bayrağı olan elbiseyi giymek haramdır. Binaen aleyh üzerinde Türk bayrağı olan elbise ile salah kılıp salahın tüm rükünlerini ve şartlarını yerine getiren kimsenin salahı batıl olmaz lakin bu kimse başka bir haram işlemiş olur.

Soru-10: Daha evvel, atm kartının caiz olduğu belirtilmişti. Peki atm kartından alış veriş yapıldığında hediye edilen bonus paranın şeri hükmü nedir?

Cevap-10: Anlaşıldığı kadarıyla bu verilen bonus para bankaya yatırılan paraya karşılık verilen bir promosyondur. Veyahut da atm kartıyla bir mağazadan yapılan alış verişe karşılık banka tarafından verilen bir hediyedir. Eğer paraya karşılık verilen para olup fazla olursa riba olur. Ama mağazadan yapılan bir alış veriş neticesinde banka ile mağaza arasında var olan anlaşma gereği bankanın atm sahibine verdiği promosyon olursa bu caiz olur. Çünkü atm sahibi paraya karşılık para almamakta ama aldığı mal karşılığı banka tarafından atm sahibine para verilmektedir. Yani bir tür hediyedir. Eğer böyle ise caizdir.

Soru-11: Digitürk yayını kurup futbol maçı seyrettiren bir mekan açılmasında şeri bir sakınca var mıdır?

Cevap-11: Digitürk yayın paketi mübah ise böyle bir mekanın açılmasında bir sakınca yoktur. Şayet Digitürk paketinin içeriği haram şeyler içeriyorsa böyle bir mekanın açılması caiz değildir. Çünkü harama vesile olan şey de haramdır. Görüldüğü gibi haramlık Digitürk'ün içeriğiyle alakalıdır. Futbol seyrettirmekte bir sakınca olmadığı için bunun için bir mekanın açılmasında bir sakınca yoktur. Şuna dikkat etmek gerekir; böyle bir mekan harama vesile olmaması gerekir.

Soru-12: Bir bayan, bayan kuaförü olarak çalışabilir mi? Başörtüsüz kadınların saçını yapması caiz midir? Çalıştığı kuaför de cilbabsız olarak durabilir mi? Çalıştığı bu yer genele açık olmakla beraber buraya sadece bayanlar gelmektedir, o halde burası genel hayata mı yoksa özel hayata mı girer?

Cevap-12: Bir bayan, sadece bayanların geldiği bayan kuaförü olarak çalışabilir. Çünkü bu mübah olan bir menfaattir. Mübah olan bir menfaat üzerine akit yapmak caizdir. Başörtüsüz kadınların saçını yapması ise caiz değildir çünkü bir kimseye haram işlemesinde yardım etmek caiz değildir. Nitekim Allah Subhanehu Maide Suresi ikinci ayetinde **وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ** İyilik ve takva üzerine yardımlaşın, günah ve düşmanlık üzerine yardımlaşmayın, Allah'tan sakının! Şüphe yok ki Allah, azabı çok şiddetli olandır buyurmuştur. Kendisine izin alınmaksızın girilen her yer genel hayattır ve dolayısıyla kadın genel hayatta cilbab giymesi farzdır. Hayvanat bahçeleri, parklar, otobüsler, uçaklar gibi. Kendisine izin alınarak girilen veya izin alma emaresi bulunan her yer de özel hayattır ve dolayısıyla kadın erkek ayrılması gerekir ve kadının cilbab giymesi farz olmaz. Ev, özel araba, fabrikadaki bölümler, gibi. Kuaför salonu da içeri girmek için kuaförden izin almaktan ziyade salona girmek için izin almaya benzediğinden dolayı özel hayata benzemektedir. Dolayısıyla izin alınarak girilen yer olduğu için kadının orada cilbab giymesi farz değildir. Genel hayattan olduğunu düşünsek dahi sadece kadınların girdiği bir mekan olduğundan dolayı, ayet gereği kadınların zinet yerlerini birbirlerine göstermelerinde bir sakınca yoktur. Binaenaleyh bayan kuaförü bu yerde cilbabını çıkarabilir.

Soru-13: Taliban 1993'de Afganistan'da bir İslam Devleti kurduğunu ilan etmiş, bunun için Hizb'den biat istemiş fakat Hizb bunu reddetmiş. Bu işin aslını zikreder misiniz?

Cevap-13: Bir defa Taliban Afganistan'da yönetimi 1993'te teslim almamıştır. İşin hakikati şudur: Pakistan hükümeti 1994 yılında Peştulardan "Taliban" ismi ile anılan yeni bir grup oluşturdu. Pakistan istihbaratı Hikmetyar cemaatine alternatif olmak üzere Amerikan İstihbarat organlarının marifetiyle bunun hazırlığını yaptı. Pakistan destekli Taliban, kuvvetli ve hızlı bir şekilde sahnede yer aldı. Afganistan'daki şehirlere ve arazilere saldırıda bulunarak peş peşe buraları eline geçirdi. İki yıl zarfında başkent Kabil'i işgal etmeyi ve 1996 yılında kuvvetlerini Kabil'e sokmayı başardı. Molla Muhammed

Ömer başkanlığında Afganistan'da İslami okullar kurdu. Kuvvetlerinin Pakistan'ın kuzey doğu komşusu Tacikistan bölgelerine kaçtığı Rabbani hükümetini kovdu.

Pakistan, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin Taliban yönetimini tanımaları ve Taliban'a doğrudan destek veren Amerika'nın bölgedeki baş uşağı, ajanı Pakistan aracılığıyla Afganistan'daki işler, Amerikan çıkarlarına uygun bir şekilde noktalandı.

1996-1998 yılları arasında Taliban hareket sorumluları ile Amerikalı yetkililer arasında, Amerika'nın Taliban'ı Afganistan'ın resmi hükümeti olarak tanınması ve Birleşmiş Milletlerde koltuğu boş olan Afganistan'ın yerini Taliban'a teslim etmesi hususunda görüşmeler gerçekleştirildi. Yine Taliban hareketi ile Amerikan Yunkal ve Suud'lu Delta şirketleri arasında, Afganistan üzerinden Aktsan'a ve Hint Okyanusu'na doğal gaz nakli anlaşması için görüşmeler gerçekleştirildi. Ancak 1998 yılında Kenya ve Tanzanya'daki Amerikan büyükelçiliklerinde patlamaların olmasıyla Türkmenistan'ın başkenti Aşkabat'ta 1997 yılında yapılan anlaşma ile ilgili çalışma durduruldu. Taliban hareketinin Birleşik Devletler ve Suud ile alakası dostça ve güzeldi.

Taliban hareketinin İslam Devleti kurmadığının bilinmesi önemlidir. Onların ilan ettiği şey, Afganistan için İslam Emirliği kurduklarıydı, İslam Ümmeti için değil. Yani bir Halife nasbedip Müslümanların ona beyat vermesini ve liderliği altında yaşamalarını istememişlerdir. Hizbin 9 Ekim 2001 tarihli beyanında geçen şu ibarenin de akılda bulundurulmasında fayda vardır: "...Ayrıca acımasızca sürdürülen bu savaşın diğer bir maksadı ise; Müslümanların İslam Devleti'ne tekrar kavuşmalarını engellemek, **Amerikanın ve Batının güdümünden kurtulan Taliban hükümetini devirmektir.** Amerika açısından böylesi bir durum, kendi nüfuzuna tehlike arz etmektedir. Gelişen olaylar Pakistan, Özbekistan, İran ve diğer memleketlerdeki Müslüman halklarının kafirlerin tahakkümünden kurtulmasını beraberinde getirecektir." Bu da, Amerika'nın Taliban'a karşı savaşının Taliban'ın kendi kontrolünden ve ajanlığından çıkmasından kaynaklandığı anlamına gelir.

Diğer taraftan şunun iyi bilinmesi gerekir; devlet kurulan bir yerin İslam Devleti olabilmesi için dört şart bulunması gerekir; 1) Hilâfet ilan edilen bölgenin otorite ve idaresi sadece Müslümanlara ait olmalıdır. 2) Bölgedeki Müslümanların güvenliği Müslümanlarca sağlanmalıdır. Güvenlik noktasında kafirlerin hiç bir yardımı olmamalıdır. Kısaca ülkenin iç ve dış güvenliği sadece Müslümanlara dayanmalıdır. 3) Bölgede İslâm, hemen ve bilfiil kapsamlı bir inkılapla ve İslâm'a uygun olarak, her şey kökten değiştirilerek uygulanmaya konulmalı ve İslâm Davetini yüklenme işine teşebbüs edilmelidir. 4) Biat edilen Halife, Hilafet inikad şartlarının tamamına sahip olmalıdır. Bu ülkede, bu dört şart bulunursa ona bütün Müslümanların biat etmeleri farzdır. Ama birincisi, Taliban bu şartlara haiz değildi. Yukarıdaki açıklamadan da anlaşılacağı gibi Taliban bızatihi devlet değildi. Dış desteğe dayanıyordu. Dolayısıyla Taliban'ın Hizbten beyat istediği doğru değildir çünkü Taliban hiçbir Müslümandan beyat istememiştir. Taliban beyat istemiş olsaydı bile, Hilafetin ikamesi için gerekli dört şartı sağlamadığından Hizb ona beyat vermeyecektir. İkincisi eğer Hizbten böyle bir şey sadır olmamıştır ve bu, Hizbe iftiradır. Çünkü biz Hizbin şeri hükümlere bağlanmakta hassas olduğunu yakinen biliyoruz.

Soru-14: Son günlerde gazozların alkol içerdiği yönünde haberler çıkmaktadır, bu konunun vakası ve hükmü nedir?

Cevap-14: Alkol meselesiyle ilgili olarak; kimyasal yönden alkol iki çeşittir. Birincisi gıdalarda bulunan çeşittir ki pek çok gıdada buna rastlanabilir, peynir, patates ve yoğurttaki alkol gibi. Alkol içeren bu çeşit gıdalar sarhoşluk vermez o yüzden bu gıdalar caizdir. Bu "etil" alkoldür ki bu çeşit alkol, çikolata gibi bazı gıdaların hazırlanmasında ve kolonya, parfüm gibi kozmetiklerin üretiminde de kullanılabilir. Bu etil alkol sarhoşluk vericidir, o nedenle bu alkolün az veya çok miktarda kullanılması haramdır. İkincisi ise "metil" alkoldür ki bu çeşit alkol, bazı makine yağlarının ve boyaların üretiminde kullanılabilir. Bu metil alkolden az miktarda içilmesi sarhoşluk verir fakat çok miktardan içilmesi zehirler ve öldürür. O yüzden metil alkolden az miktar içilmesi sarhoşluk verdiğinden haramdır, çok miktarda içilmesi de ölüme sebebiyet verdiğinden haramdır.

Belirtilmesi gereken bir mesele daha vardır ki o da şu şekildedir: Sabun, şampuan, krem gibi kozmetik maddelerin üretiminde belli oranda alkol kullanılabilir. Bundan ötürü Müslüman bir kimsenin bu ürünlerin üretiminde alkol kullanması caiz değildir. Fakat bu ürünlerin üretilip marketlerde satışa

sunulmasından sonra Müslüman bir kimsenin bu tür kozmetik maddeleri satın alıp kullanması, bu ürünün içeriğindeki alkolün vakıası değişmişse caizdir. Yani şampuan veya sabun alkol içerse de bunların yenilmesi veya içilmesi kişiyi sarhoş etmez bilakis zehirler ve öldürebilir. Bu da alkolün vakıasının bu ürünlerde değiştiği ve alkolün bu ürünler içerisinde artık sarhoşluk verici olmadığı anlamına gelir. Alkol içeren kozmetiklerdeki alkolün vakıası, bu ürünlerin marketlerde satışa sunulduğu hallerinde değişime uğramamışsa, kolonya ve parfümlerde olduğu gibi, yani bunların içilmesi yüksek oranda alkol içerdiklerinden sarhoşluk veriyorsa o zaman bunların kullanılması, satılması, satın alınması ve Rasulullah'ın hadisinde geçen diğer yedi fiil haramdır.

Soruya geri dönecek olursak, Hizb yıllar önce bu konuda araştırma yapmış ve gazozların alkol veya necaset unsurları taşıdığı iddialarının doğru olmadığını bulmuştur. Binaen aleyh gazozların ve kolaların içilmesi caizdir. Lakin, Tübitak'ın yaptığı son araştırmaya göre gazozların bir miktar alkol içerdiği kesinleşmişse bakarız. Bu gazozlardan çok miktarda içilmesi sarhoşluk vermekte midir vermemekte midir? Çok miktarda içilmesi halinde sarhoşluk veriyorsa o zaman haram bir içecek olur ve bu içecekten az miktarda veya çok miktarda içilmesi haram olur. Zira Rasulullah, **ما أسكر كثيره فقليله حرام** **“Çoğu sarhoşluk verici olanının, azı haramdır.”** buyurmuştur. Şeri yönden kullanılacak bir maddedeki alkolün fabrika tarafından mı konulduğu yoksa maddenin içindekilerin etkileşimiyle mi ortaya çıktığı önemli değildir. Önemli olan şudur; maddeye bakarız, bu maddeden çok miktarda yenildiğinde veya içildiğinde sarhoşluk veriyorsa bu maddenin azı da çoğu da haramdır. Bu maddeden çok miktarda yenildiğinde veya içildiğinde sarhoşluk vermiyorsa bu madde helaldir.

Tübitak tarafından hazırlanıp, 19 Ekim 2006'da Zaman gazetesinde yayınlanan rapora göre; bir litre patates 4,47 gram alkol içermektedir, bir litre yoğurt 2,48 gram alkol içermektedir, bir litre portakal 2,13 gram alkol içermektedir halbuki kola ve gazozun bir litresi yalnızca 0,2 gram alkol içermektedir. Binaen aleyh çok miktarda patates yemek sarhoşluk vermediğinden patates yemenin caiz olması gibi, çok miktarda gazoz içilmesi sarhoşluk vermediğinden gazoz içmek de caizdir.

Türkiye Vilayeti

H. 23 Şevval 1427

M. 14 Kasım 2006